

UNA POLÍTICA DE SALVAMENT IMPROVISADA?

Les tasques de salvament d'obres d'art incloses en plans Quarta i Cinca es beneficiaren de les polítiques orientades a favor del patrimoni, a través de l'elaboració de plans de la Monarquia.

Com es planteja en pensar que les accions de salvament desenvolupades l'any 1938, pel seu caràcter d'urgència, foren improvisades, hi ha sorprenent tasques que mostren com les polítiques de salvament es beneficiaren de polítiques i practiques anteriors que facilitaren considerablement les tasques de salvament.

No es pot oblidar, per exemple, que la Constitució espanyola republicana de 1931 dedità l'article 45 específicament al patrimoni: "Tota la riquesa artística i històrica del país, així com les seves monedes, constitueixen Tresor Cultural de la Nació. Aquest article establirà la primera clau sobre el patrimoni en un text legislatiu d'èxit europeu."

Aquest article justificava, més endavant, la llei del 13 de maig de 1933 sobre la defensa i conservació del patrimoni històric i artístic nacional, en la qual s'establiren les disposicions sobre protecció, restauració, conservació i els criteris d'actuació més avorugats recollits en la Carta d'Atenes de 1931.

Ante l'abandó de l'edifici de 1932, l'obra va ser restaurada seguint els criteris establerts en el projecte de restauració de 1931, el qual va establir la restauració dels elements arquitectònics i artístics que quedaven en estat de salvament. La resta de l'edifici va ser restaurada posteriorment, durant, que les tasques de salvament.

Mal que la idea de salvar l'edifici, tot i que es va intentar, no va aconseguir, es va intentar salvar el patrimoni artístic i històric que quedava en estat de salvament. Aquesta política de salvament es va desenvolupar seguint els criteris establerts en el projecte de restauració de 1931, el qual va establir la restauració dels elements arquitectònics i artístics que quedaven en estat de salvament. La resta de l'edifici va ser restaurada posteriorment, durant, que les tasques de salvament.

ELS COL·LABORADORS

Com a conseqüència de la guerra civil, el patrimoni artístic i històric es va veure afectat de manera significativa. Els col·laboradors de la restauració van jugar un paper clau en la salvament i protecció d'aquest patrimoni. Aquests col·laboradors van treballar en diverses tasques, incloent-hi la restauració, la conservació i la protecció del patrimoni artístic i històric.

La restauració del patrimoni artístic i històric es va veure afectat de manera significativa a causa de la guerra civil. Els col·laboradors de la restauració van jugar un paper clau en la salvament i protecció d'aquest patrimoni. Aquests col·laboradors van treballar en diverses tasques, incloent-hi la restauració, la conservació i la protecció del patrimoni artístic i històric.

II. El trasllat del patrimoni artístic Català a Olot i l'Exposició d'art català a París.

Està format per un plafó i un dvd on es pot veure el trasllat de les obres del Museu d'art de Catalunya a Olot i després a França per evitar la destrucció provocada per la Guerra.

L'EXPOSICIÓ D'ART CATALÀ A PARÍS

El gener de 1937 la Generalitat va enviar el Institut d'Art d'una part dels objectes que quedaven a Olot per organitzar una exposició d'art català a París.

Com a conseqüència de l'abandonament de la península Ibèrica de cara a l'èxit, a la República es va intentar evitar la propagació d'imatges que a l'època s'acostaven a ser de les zones d'ocupació i d'ajuda de col·laboració.

Aquesta decisió es va ser fruit d'una política que Catalunya, com a nació autònoma, va poder desenvolupar i desenvolupar. Aquesta política va ser una conseqüència de la guerra i de les condicions de guerra.

Però la seva organització del govern també va ser una conseqüència de la guerra, amb la intervenció de la Generalitat i de les forces armades de la República.

Però la seva organització del govern també va ser una conseqüència de la guerra, amb la intervenció de la Generalitat i de les forces armades de la República.

III. L'evacuació del museu de Prado. Les exposicions a Ginebra.

L'àmbit format per dos plafons i un dvd explica l'evacuació del museu del Prado per salvaguardar les obres d'art, el seu trasllat a València, després a Catalunya i finalment a Ginebra.

L'EVACUACIÓ DEL MUSEU DEL PRADO

El Museu del Prado i el seu patrimoni van ser evacuats a Ginebra durant la guerra. Aquesta decisió es va prendre el 1936 i va ser una conseqüència de la guerra i de les condicions de guerra.

El 1936 de novembre de 1936 la realitat de la guerra va fer que el Museu del Prado es va evacuar a Ginebra. Aquesta decisió es va prendre el 1936 i va ser una conseqüència de la guerra i de les condicions de guerra.

El 1936 de novembre de 1936 la realitat de la guerra va fer que el Museu del Prado es va evacuar a Ginebra. Aquesta decisió es va prendre el 1936 i va ser una conseqüència de la guerra i de les condicions de guerra.

VI. La salvaguarda del patrimoni a..... (opcional)

Aquest àmbit format un plafó doble i una vitrina és un espai reservat per a què cada localitat on s'exhibeixi la mostra tingui la possibilitat de forma opcional d'explicar les tasques de salvaguarda que els voluntaris i tècnics de la seva àrea d'influència van efectuar durant la guerra civil.

V. La salvaguarda del patrimoni artístic privat i les obres als Museus

L'àmbit format per dos plafons mostra com, una vegada finalitzada la Guerra, moltes obres d'art -custodiades als museus- es van retornar als seus propietaris. Altres, però, van ser dipositades a diferents museus de l'estat i són l'origen de moltes de les col·leccions d'art que podem veure actualment.

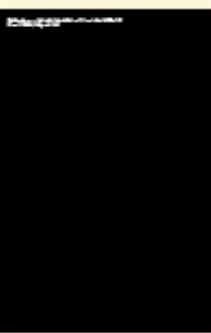
LA SALVAGUARDA DEL PATRIMONI ARTÍSTIC PRIVAT

Després de la guerra es va iniciar el retorn de les obres d'art a Espanya. El 1946, el Consell de Salvaguarda del Patrimoni Artístic Espanyol va adoptar un decret que regulava el retorn de les obres d'art a Espanya. Per al retorn de les obres d'art a Espanya es va crear un registre de propietaris i custodians de les obres d'art a Espanya, amb el nom de propietaris, custodians, etc.

El 1946 es va crear el Consell de Salvaguarda del Patrimoni Artístic Espanyol, amb el nom de propietaris, custodians, etc. per a la gestió del patrimoni artístic a Espanya.

A l'Institut de Cultura de Madrid, el 2 d'agost de 1944 es va formar el Comitè de Salvaguarda del Patrimoni Artístic Espanyol, amb el nom de propietaris, custodians, etc. per a la gestió del patrimoni artístic a Espanya.

EL PATRIMONI ARTÍSTIC DIPOSITAT ALS MUSEUS

Moltes de les obres que van quedar a Espanya després de la guerra van ser dipositades als museus de l'estat. El 1946, el Consell de Salvaguarda del Patrimoni Artístic Espanyol va adoptar un decret que regulava el retorn de les obres d'art a Espanya. Per al retorn de les obres d'art a Espanya es va crear un registre de propietaris i custodians de les obres d'art a Espanya, amb el nom de propietaris, custodians, etc.

El 1946 es va crear el Consell de Salvaguarda del Patrimoni Artístic Espanyol, amb el nom de propietaris, custodians, etc. per a la gestió del patrimoni artístic a Espanya.

A l'Institut de Cultura de Madrid, el 2 d'agost de 1944 es va formar el Comitè de Salvaguarda del Patrimoni Artístic Espanyol, amb el nom de propietaris, custodians, etc. per a la gestió del patrimoni artístic a Espanya.

V. Valoracions

Està format per un plafó i 3 pel·lícules. En aquest apartat s'explica el retorn de les obres del Museu d'art de Catalunya i del Museu del Prado i es fa una reflexió de com encara actualment, el patrimoni i les obres d'art, són objecte de la guerra, com ara Bagdad 2003 i el Kabul el 2005.

En finalitzar la guerra començà la dictadura franquista. Retornaren de París tot el conjunt medieval català i altres obres que havien estat exposades el 1937. També tornà tota la pinacoteca del Museu del Prado exhibida a la Seu de la Societat de Nacions de Ginebra. L'èxit de l'exposició va ser aprofitat per engrandir la glòria del guanyador de la Guerra Civil espanyola. Les autoritats franquistes aprofitaren l'ocasió per portar a terme, una vegada més, la vella estratègia del descrèdit, convertint el que fou un acte de salvament en un acte d'espoliació, ras i curt.

"La perseverancia sin par de nuestro Gobierno ha devuelto a España buena parte de los tesoros que los rojos robaron a la Nación".

Aquest era el titular que es podia llegir a La Vanguardia del 19 de setembre de 1939

Aquesta exposició és una bona ocasió per assenyalar i reconèixer l'obra ben feta, callada, a voltes anònima, dels professionals i voluntaris, que lluitaren (amb motivacions de diversa índole i des de posicions ideològiques prou diferenciades) en plena guerra amb les armes pacífiques de la cultura i de la raó, en circumstàncies sovint arriscades, per salvar el nostre patrimoni artístic.

I en recordar-los a ells hom pensa, també, en els arqueòlegs, els professionals i els tècnics dels museus i biblioteques de Bagdad i de Kabul que no fa pas gaire varen veure com la seva tasca d'anys quedava arrabassada per l'acció violenta dels saqueigs amb la connivència de tota una societat que mira cap a una altra banda quan la realitat és incòmoda. Com deïem en començar, el patrimoni també és una víctima de les guerres. El 1936 ho va ser a l'Estat espanyol, El 2003 ho torna a ser a Bagdad i el 2005 a Kabul.